

TEKRARA DÜŞMEK

Bir düşünceye göre eğer şair kendi yazdığı şiirleri ezberinde tutuyorsa, bir süre sonra yeni yazdığı şiirlerde ister istemez tekrara düşebiliyormuş. Katılmak mümkün. Yazıcı, şiirlerini ezbere biliyor mu bilmem; ancak bir önceki kitabındaki şiirlerinin etkisinde fazlasıyla kalmış diyebiliriz. Aynı sözcükleri sık kullanmanın getirdiği dize benzeşimleri, duyguların çakışmalarının yoğunluğu, teneffüs ettiği havanın oda içi sıkışması, odasını havalandırmaması yeni şiirlerinde bir sığılık oluşmasına neden olmuş. Umarım bu sığılığı kısa zamanda atlatır ve ondan beklediğimiz geniş ufuklu şiirleri bizimle yeniden paylaşır. Çünkü bu ufuk zenginliği Halim Yazıcı'da fazlasıyla mevcut. Sıkça kullandığı sözcüklerden söz ettik. Buna şu örnekleri verebiliriz: Zeus, Mahir, sardunya, su, taş, zeytin, yağmur, deniz, çiçek, zaman, aşk, ölüm, vapur, caz, çocuk, mavi, göz, rüzgâr, düş vb. Kitaptaki şiirlere baktığımızda genellikle lirizmin hâkim olduğuna tanık oluyoruz. Bütün bu lirik duygular içindeki devinimsellik salt bireysel duygular boyutunda kalmamış. O duyguların içerisine simgesel olarak devrim önderlerinden Mahir Çayan, Yılmaz Güney, Che Guevera gibi isimleri de serpiştirerek toplumcu yanını da okuyucuya sezdirmeyi ihmal etmemiş. "yağmur türküsünü/yağmur altında/sırılsıklam söylediğimiz yıllardı/kâğıttan film olmamıştı/che henüz!" (s. 36) gibi, ya da "afişlerini çaldığımız yılmaz güney/arkadaş'ımız değil miydi?" (s. 9) Bulunduğu ortamdan bir süreliğine kopup, uzaklara gitmenin özlemi sezileniyor şiirlerinin satır aralarında. Yaşadığı kentin ağır koşulları, sorumlulukları, yorgunlukları şairde "gitmek" fiilini eyleme dönüştürmek için adeta tetikliyor. Bunu gerçekleştiremeyince de en çok ihtiyacı olan "umut"a da veda etme gereksinimi duyuyor. "akşam/kırmızı bir güldür/çıkar gelir/gülün etrafı/siyah hale/ince tül kokusudur/uçardı gök uçardı aşk/hoşça kal umut hoşça kal." (s. 54) Ne tesadüf! Bir veda dizesiyle bitirmiş şiir güldesini Halim Yazıcı: "hoşça kal vapur." (s:69) İzmir çocuğu ya!...

Deliceler Aşkına/ Halim Yazıcı/ Şiirden Yayınları, Mayıs-2007/ 70 s.

Atila ER
Cumhuriyet Gazetesi